

IT- og Telestyrelsen
Ministeriet for Videnskab
Teknologi og Udvikling

Væsentligste punkter, hvor den nye telelov på baggrund af de nye direktivkrav og regelforenkling vil adskille sig fra den nuværende lov

Dette notat beskriver de væsentligste nye krav i teledirektivpakken samt de væsentligste forslag til øvrige ændringer af teleloven. De enkelte kapitler i notatet er underopdelt i afsnit med ændringer, der følger af direktivkrav og i afsnit med ændringer, som ikke udspringer af direktivkrav.

1 Sektorspecifik konkurrenceregulering

1.1 Ændringer, som er EU-krav

Forpligtelser, der skal løse konkurrenceproblemer

Siden implementeringen af den første teledirektivpakke i 2003 har retspraksis fra EU-Domstolen gjort det klart, at vurderingen af, hvilke forpligtelser, IT- og Telestyrelsen konkret skal anvende for at løse et konkurrenceproblem, ikke kan fastlægges på forhånd i lovgivningen, men skal fastsættes af den uafhængige telemyndighed – IT- og Telestyrelsen.

Endvidere indebærer den seneste direktivpakke, at Europa-Kommissionen har fået styrket sine beføjelser til at sikre harmonisering af reguleringen på teleområdet. Det medfører, at Kommissionen vil kunne stille krav til medlemslandene, når de anvender bestemmelser i direktivpakken.

Dette har konsekvenser for omfanget og indholdet af de forpligtelser, som IT- og Telestyrelsen pålægger udbydere med stærk markedsposition, for at løse konkrete konkurrenceproblemer.

Derfor foreslås teleloven ændret, så indhold og omfang af de forpligtelser, der pålægges en udbyder med stærk markedsposition, i højere grad sker i de konkrete markedsafgørelser, som IT- og Telestyrelsen træffer, frem for i selve loven. Efter de gældende regler har det i højere grad været fastsat i selve loven. Ændringen muliggør imidlertid, at Danmark vil kunne leve op til den fleksibilitet, teledirektivpakken forudsætter.

Den nye udformning vil give IT- og Telestyrelsen mulighed for konkret i hver enkelt sag at skræddersy udformningen af forpligtelserne, så de sigter mod at løse de konkrete konstaterede konkurrenceproblemer inden for de hensyn og rammer, der angives i loven.

Priskontrol

En anden ændring som følger af det ovenfor beskrevne behov for øget fleksibilitet vil være en ændring af priskontrolbestemmelsen i loven. Det vil sige beskrivelsen af de priskontrolmetoder, som IT- og Telestyrelsen kan pålægge udbydere med stærk markedsposition for at løse konkrete konkurrenceproblemer. I den gældende lov er listen over mulige priskontrolmetoder udtømmende opregnet i lovtæksten og nøje beskrevet i lovbemærkningerne. Med den nye telelov foreslås i stedet, at loven alene fastlægger de hensyn, som skal varetages og de rammer, som IT- og Telestyrelsen skal agere indenfor, når styrelsen anvender priskontrol. Det betyder blandt andet, at den såkaldte LRAIC-priskontrolmetode ikke længere kan fastsættes som den foretrukne regulering i loven.

2. juli 2010

IT- og Telestyrelsen

Holsteinsgade 63
2100 København Ø
Telefon 3545 0000
Telefax 3545 0010
E-post itst@itst.dk
Netsted www.itst.dk
CVR-nr. 26769388

Side 1/7

Sagsnr. 09-049314

Baseret på de hensyn og rammer, der angives i loven, foreslås det yderligere, at IT- og Telestyrelsen i en bekendtgørelse fastsætter de konkrete priskontrolmetoder, der kan anvendes, så branchen på forhånd har kendskab til de priskontrolmetoder, der kan anvendes, og de procedurer, der skal følges.

Endelig foreslås det, at udarbejdelse af den konkrete prisregulering fortsat gennemføres med en høj grad af dialog med branchen efter gennemsigtige og forudsigelige procedurer, som ligeledes foreslås fastlagt i en bekendtgørelse.

Funktionel adskillelse

Efter de hidtidige regler har IT- og Telestyrelsen mulighed for efter en konkret vurdering, at pålægge udbydere med stærk markedsposition en eller flere forpligtelser for at løse konkrete konkurrenceproblemer på et marked. Det kan f.eks. være en forpligtelse om ikke-diskrimination.

Med den nye direktivpakke suppleres denne ”værktøjskasse” af forpligtelser med en ny forpligtelse om funktionel adskillelse.

Side 2/7

Med krav om ”funktionel adskillelse” pålægges man en udbyder med stærk markedsposition en forpligtelse til at oprette driftsmæssigt adskilte forretningsenheder for deres en gros og detailforretning, uden at der dog ændres ved ejerskabet. Formålet med funktionel adskillelse er at sikre, at der leveres fuldt ligeværdige produkter til alle udbydere i detaileddet på fuldstændigt gennemsigtige vilkår, både til den regulerede udbyderes egne afdelinger og til andre udbydere.

Funktionel adskillelse må siges at være en meget indgribende forpligtelse at pålægge, og betingelserne for at pålægge funktionel adskillelse samt de beviskrav, der skal opfyldes for at dette lovligt kan ske, er derfor også nøje opregnet i den nye direktivbestemmelse. EU-Kommissionen skal tillige give sit samtykke. Disse betingelser samt bevis herfor foreslås nøje gengivet i lovforslaget. Bestemmelsen vil kun kunne anvendes i ganske særlige tilfælde, hvilket understreges af beviskravene.

Markedsafgørelser

Den nye direktivpakke stiller konkrete tidsfrister for gennemførelsen af de markedsafgørelser, som IT- og Telestyrelsen udarbejder med det formål at skærpe eller lempe reguleringen af specifikke markeder. Det er en fordel for teleselskaberne, der derved får hurtigere markedsafgørelser. Overholdes fristerne ikke, kan det nye organ for samarbejde mellem de europæiske regulatoriske myndigheder - BEREC¹ inddrages.

1.2 Ændringer, som ikke er EU-krav

Særligt vedrørende fordeling af omkostninger

Ved en lovændring i 2008 blev der indført en bestemmelse om, at omkostninger skal fordeles ”ligeligt” mellem udbyderne, hvis flere tjenester samtidigt anvender et net – på baggrund af en sag om fordeling af omkostninger ved delt anvendelse

¹ BEREC blev etableret i december 2009 på baggrund af den nye direktivpakke. BEREC rådgiver de europæiske institutioner.

af TDC's kobbernet. Begrundelsen var, at denne omkostningsfordeling var den bedst egnede til at opretholde den eksisterende balance mellem den infrastruktur-baserede konkurrence og tjenestebaserede konkurrence. I forslaget lægges op til at ændre fordelingsnøglen fra "ligelig" til "forholdsmæssig" for at give mulighed for en alternativ omkostningsfordeling.

Baggrunden for den foreslåede ændring er, at det herved bliver muligt at inddrage, hvordan den valgte omkostningsfordeling adresserer det registrerede konkurrenceproblem og påvirker konkurrencesituationen på det konkrete marked – herunder ved at fastlægge, at fordelingen skal være ligelig, som det er tilfældet med TDC's kobbernet.

Ændringen kan særlig blive relevant i forbindelse med omkostningsfordeling på kabel-tv-net og fibernet mellem tv-tjenester og bredbåndstjenester.

Særligt om forholdet til Konkurrencestyrelsen

Det foreslås, at den nye telelov i mindre grad beskriver samarbejdet mellem IT- og Telestyrelsen og Konkurrencestyrelsen. Dette rykker ikke på afgrænsningen mellem konkurrenceloven og telelovens anvendelsesområder.

Side 3/7

Det rykker heller ikke på det forhold, at hvis den sektorspecifikke konkurrence-regulering fjernes, fordi der er konkurrence på et område, vil området "overgå" til at blive reguleret via konkurrenceloven.

Dette vil heller ikke ændre på, at Konkurrencestyrelsen og IT- og Telestyrelsen fortsat løbende vil samarbejde, men dette vil bare ikke længere specifikt være beskrevet i loven. Den gældende telelov beskriver meget detaljeret samarbejdet mellem IT- og Telestyrelsen og Konkurrencestyrelsen, hvilket har begrænset mulighederne for at tilpasse samarbejdet til dét, der var behov for i de enkelte sager.

Konkurrencestyrelsen har over for Videnskabsministeriet anmodet om, at styrelsen i videst muligt omfang "skrives ud" af teleloven af følgende grunde:

- Konkurrencestyrelsen er indforstået med, at den nuværende telelovs bestemmelser om at markedsanalyser og udpegning af virksomheder med stærk markedsposition skal ske i samarbejde med Konkurrencestyrelsen, hviler på EU-regulering (Rammedirektivet). Konkurrencestyrelsens ønske om at blive "skrevet ud" af teleloven vil ikke være til hinder for et fortsat samarbejde mellem de to styrelser og en fortsat efterlevelse af kravet om samarbejde i henhold til denne EU-regulering. Konkurrencestyrelsen vil fortsat stå til rådighed, hvor der skulle være behov for styrelsens konkurrencefaglige mening.
- Konkurrencestyrelsen efterspørger blot, at de faste rammer for samarbejdet ændres således, at der etableres bedre rammer for at tilpasse samarbejdet til dét, der er behov for i de enkelte sager og at der herved opnås en klarere ansvars- og rollefordeling.

Høringsproces for markedsafgørelser

Det foreslås, at de høringer, som IT- og Telestyrelsen gennemfører i forbindelse med udarbejdelsen af nye markedsundersøgelser, gøres væsentlig enklere og mere

smidige for branchen og for IT- og Telestyrelsen. Formålet er at kunne tilrettelægge en så hurtig markedsundersøgelingsproces som muligt og samtidig undgå overflødige sagsskridt. Hermed forbedres muligheden for at kunne overholde de stramme tidsfrister, som direktivpakken opstiller. Samtidig foreslås det, at høringsreglerne fremover fastsættes i en bekendtgørelse.

Sanering og forenkling

Derudover foreslås reglerne om sektorspecifik konkurrenceregulering generelt saneret og forenklet. For eksempel samles tilsynsbestemmelser og bestemmelserne om tvistbilæggelse, ligesom det foreslås, at overflødige bestemmelser om lovregerede brancheaftaler sammen med bestemmelserne om forhåndsbesked udgår.

2 It-sikkerhed

2.1 Ændringer, som er EU-krav

Der er med den nye direktivpakke indsat nye regler om, at medlemsstaterne skal sikre, at udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester træffer foranstaltninger til styring af sikkerhedsrisici i net og tjenester, herunder med henblik på beskyttelse af nettenes integritet, hvilket betyder, at data ikke kan ændres eller fordrejes. Direktivet indfører desuden en underretningspligt for udbydere til kompetent national myndighed (IT- og Telestyrelsen) i tilfælde af sikkerhedsbrud.

Side 4/7

E-databeskyttelsesdirektivet er ændret således, at der stilles mere konkrete krav til udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet og -tjenesters foranstaltninger til beskyttelse af persondatasikkerheden, for eksempel til udarbejdelse af sikkerhedspolitikker. Der indføres samtidig en underretningspligt for udbydere til IT- og Telestyrelsen og i visse tilfælde til abonnenten, når et persondatasikkerhedsbrud har fundet sted.

Der er ydermere sket en ændring af direktivets bestemmelse om cookies. En cookie er et lille stykke information i form af en fil, som de fleste hjemmesider lægger på internetbrugerens computer for at gemme data om brugerens adfærd, f.eks. hvad brugeren har lagt i sin elektroniske indkøbskurv. Nogle cookies gemmer data om, hvilke andre hjemmesider brugeren besøger. Bestemmelsen om cookies er ændret fra, at lagring af en cookie på en brugers computer kræver, at brugeren blandt andet får oplyst formålet hermed samt en mulighed for at nægte lagring, til også at indeholde et krav om brugerens samtykke til, at udbydere af informationssamfundstjenester kan lægge en cookie på brugerens computer. Det er på nuværende tidspunkt ikke afklaret, under hvilket ressort bestemmelsen vil blive implementeret. Bestemmelsen forventes imidlertid *ikke* implementeret i telelovgivningen. Den nuværende bestemmelse er forudsat omfattet af persondataloven.

3 Nummerportabilitet (foranstaltninger for at lette udbyderskift)

3.1 Ændringer, som er EU-krav

Med direktivpakken er der kommet nye regler, der fastsætter, at abonnenter, der har indgået en aftale om portering af et nummer til en anden virksomhed, skal kunne få dette nummer aktiveret inden for en frist på én arbejdsdag.

Det foreslås i overensstemmelse hermed, at teleloven ændres, så slutbrugere får mulighed for portering af abonnentnumre i løbet af én dag, forstået som senest ved udgangen af den næstfølgende arbejdsdag efter, at anmodningen er kommet den afgivende udbyder i hænde.

Endagsportering kontra bindingsperiode og opsigelsesvarsel

Det foreslås endvidere at fastsætte regler om, at en slutbruger, der har anmodet om portering, ikke skal afvente udløbet af en eventuel bindingsperiode eller et opsigelsesvarsel, før porteringen effektueres.

Direktivet giver dog mulighed for hensyntagen til nationale bestemmelser om blandt andet kontrakter. Det foreslås i overensstemmelse hermed fastsat, at slutbrugere, der ønsker at portere abonnentnumre, stadig skal honorere bestemmelser i kontrakten om betaling i en eventuel bindingsperiode eller under et opsigelsesvarsel.

Det vil sige, at en slutbruger selv kan vælge, om vedkommende vil flytte sit nummer til en ny udbyder i morgen eller vente til udløbet af den aftalte bindingsperiode eller det aftalte opsigelsesvarsel.

Side 5/7

Flere valgmuligheder for slutbrugeren

De foreslåede ændringer har til formål at sikre, at slutbrugere med én dags varsel vil kunne blive løst fra udbydere, de ikke længere har lyst til at være kunder hos samtidig med, at udbyderne vil kunne bevare det økonomiske incitament til at bringe ny teknologi på markedet – til glæde for forbrugerne.

4 Slutbrugerrettigheder og forsyningspligt

4.1 Ændringer, som er EU-krav

Ændringen af forsyningspligt-direktivet medfører kun få tilpasninger og mindre justeringer af de danske regler om slutbrugerrettigheder.

Forsyningspligt

Der foreslås, at reglerne om forsyningspligt opdateres og fremtidssikres, således at det bliver muligt at tilpasse omfanget af forsyningspligt til det konkrete behov på markedet, når den nuværende udpegning af forsyningspligtudbyderen udløber. Revisionen vil gøre det muligt at medtage bredbånd i forsyningspligten, hvis der på et tidspunkt måtte være behov for dette. Der lægges op til, at reglerne tilpasses direktiverne sprogligt, ligesom der lægges op til, at videnskabsministeren gives bemyndigelse til at fastlægge det nærmere omfang af forsyningspligten ud over, hvad der kræves af direktiverne. Forsyningspligt-direktivet indfører en notifikationspligt for forsyningspligtudbydere. Bestemmelsen implementeres ved en forpligtelse for forsyningspligtudbyderen til at informere IT- og Telestyrelsen om forhold, der kan påvirke forsyningspligten. Allerede foretagne udpegninger og afgørelser vedbliver i øvrigt at gælde i henhold til de regler, de er truffet i medfør af. Den nuværende udpegning af TDC som forsyningspligtudbyder fortsætter dermed på uændrede vilkår.

4.2 Ændringer, som ikke er EU-krav

Revideret udbyderbegreb

Den teknologiske udvikling har i de seneste år kraftigt udvidet antallet af udbydere af elektroniske kommunikationsnet og – tjenester. Det er særligt sket via den øgede brug af trådløse teknologier. Der er på den baggrund opstået et behov for yderligere at differentiere, hvilke forpligtelser de forskellige typer af udbydere efter lovgivningen skal være omfattet af. Det foreslås derfor, at udbyderbegrebet opdateres og yderligere kategoriseres i forhold til den gældende lov.

Således vil udbydere, der har elektronisk kommunikation som deres hovedvirksomhed, blive kategoriseret som ”erhvervsmæssige” udbydere. Det betyder, at disse vil være omfattet af en række rettigheder og forpligtelser i teleloven. Hoteller, caféer og campingpladser er ikke erhvervsmæssige udbydere, men vil efter en konkret vurdering kunne være omfattet af begrebet ”udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller –tjenester”. Det betyder, at om end de ikke har de samme rettigheder og forpligtelser som erhvervsmæssige udbydere, vil de for eksempel være forpligtede til at registrere oplysninger om kundernes datatrafik på internettet.

Brancheregulering af service 900-området

Den gældende lov regulerer opkald til dyre informations- eller indholdstjenester i den såkaldte service 900-regulering. Antallet af klager til service 900-nævnet over overtakserede tjenester er nu meget få, og IT- og Telestyrelsen modtager tilsvarende sjældent henvendelser på området. Det foreslås derfor, at den gældende lovs service 900-regulering ophæves og erstattes af en brancheaftale. Telebranchen har allerede indgået en tilsvarende brancheaftale om dyre sms'er med indhold.

Side 6/7

5 Deling af infrastruktur

5.1 Ændringer, som er EU-krav

På baggrund af nye krav i ramedirektivet om deling af infrastruktur, foreslås det at indføre en hjemmel i den nye telelov til, at videnskabsministeren i en bekendtgørelse kan give kommunerne mulighed for at kræve, at teleselskaber deler kabelkanaler under jorden og andre infrastrukturdele. Muligheden kan bruges, når kommuner giver tilladelse til forskellige anlægsarbejder, for eksempel gravearbejde, hvor kommunen kan stille vilkår om, at et teleselskab skal dele de kabelkanaler, de graver ned, med andre teleselskaber.

Formålet med bestemmelsen er at give mulighed for at mindske generne ved anlægsarbejder, sikre miljø- og sundhedsinteresser og følge planlægningshensyn. Samme ordning eksisterer allerede for dele af infrastrukturen, og forslaget udvikler dermed alene anvendelsesområdet herfor. Det vil derudover kunne formindske udgifterne til anlæg af ny teleinfrastruktur.

Derudover foreslås det at indføre en hjemmel, som giver mulighed for deling af ledningsnet i bygninger. Formålet med bestemmelsen er at sikre en mere effektiv udnyttelse af samfundsressourcerne. Således giver bestemmelsen mulighed for fællesudnyttelse af faciliteter, hvor det ville være urentabelt eller i praksis uigennemførligt at etablere en parallel infrastruktur. Bestemmelsen kan bringes i anvendelse, hvis hensyn til miljøet, folkesundheden, den offentlige sikkerhed eller planmæssige hensyn tilsiger det.

Endelig foreslås, at videnskabsministeren kan fastsætte regler om indberetning til en opgørelse over arten, tilgængeligheden og den geografiske placering af alle re-

levante netelementer og tilhørende faciliteter. Om denne hjemmel skal udnyttes til oprettelse af et register vil afhænge af behovet, set i forhold til eksisterende registre.

Bestemmelserne giver samlet mulighed for at udstede bekendtgørelser efterfølgende. Det er forventningen, at det i de relevante tilfælde vil ske ud fra de samme principper, som anvendes i masteloven. Det betyder blandt andet, at der i stedet for bekendtgørelsesregulering vil være mulighed for at anvende brancheaftaler i forhold til prisfastsættelse og vilkår.